همکاری‌های منطقه‌ای به مثابه راهبرد مقابله با یکجانبه‌گرایی امریکا چه دستاوردهایی برای جمهوری اسلامی دارد؟

بازی منطقه‌ای برای دورزدن امریکا

سید روح‌الله حاج زرگرباشی
عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی

جمهوری اسلامی ایران ظرفیت‌های مطلوبی در حوزه‌های نیروی انسانی، منابع طبیعی، فضای جغرافیایی و موقعیت جغرافیایی (ژئواستراتژیک و ارتباطی) دارد که می‌تواند مبنای تولید قدرت و استحکام ساخت درونی نظام باشد. دستیابی به جایگاه قدرتمند و ایفای نقش مؤثرتر در غرب آسیا، همواره یکی از اهداف سیاست خارجی ایران بوده است. ازطرف دیگر، ایالات متحده امریکا با رویکرد یکجانبه‌گرایی در تلاش است از طریق به‌کارگیری دیپلماسی قهرآمیز، ایران را در چهارچوب ساختارها و نهادهای بین‌المللی مجبور به پذیرش هنجارهای خود کرده و ساختارهای بنیادین نظام را ضعیف کند و کشور را از دستیابی به جایگاه برتر در منطقه بازدارد. ماهیت استکبارستیز و سلطه‌ستیز نظام سیاسی، جهت‌گیری سیاست خارجی و موقعیت جغرافیایی حساس و اهمیت استراتژیک و ژئواستراتژیک ایران در منطقه غرب آسیا موجب شده است که نظام بین‌الملل، اعم از تک‌قطبی یا چندقطبی، محدودیت‌ها و فشارهای ساختاری شدیدی را برای دستیابی ایران به موقعیت برتر منطقه‌ای تحمیل کند. فرایند همکاری‌های منطقه‌ای موجب افزایش قدرت ملی و استحکام ساختار درونی نظام می‌شود. اینکه مبنای شکل‌گیری و گسترش همکاری‌های منطقه‌ای در محیط راهبردی ایران چیست و همکاری‌های منطقه‌ای چه مزیت‌ها و ظرفیت‌هایی را برای پیشبرد اهداف سیاست خارجی تولید می‌کنند، در این مطلب توضیح داده می‌شود.

عکس: ایرنا

دولت سیزدهم از ابتدای فعالیت خود با اتخاذ رویکرد منطقه گرایی، بر توسعه همکاری‌های منطقه‌ای تاکید داشته است

■ **تمرکز بر منطقه‌گرایی فرهنگی در محیط راهبردی ایران**

جمهوری اسلامی ایران با حوزه‌های جغرافیایی در جنوب، شمال، غرب و شرق دارای ارزش‌ها و اشتراکاتی است که می‌توانند موجب پیوند آنها با یکدیگر شوند. تأکید بر ارزش‌ها، اهداف و منافع مشترک و تمرکز بر آنها در تعامل با کشورهای همسایه می‌تواند زمینه‌ها و ظرفیت‌های همکاری‌های منطقه‌ای را تقویت کند. در واقع، ایران از ظرفیت‌های ممتاز منطقه‌ای بویژه در حوزه جغرافیا، فرهنگ و منابع طبیعی برخوردار است که فرصت‌های ممتازی را برای همکاری‌های منطقه‌ای برای این کشور فراهم می‌کند. تنوع اقلیمی، همجواری با ۱۵ کشور و قرار گرفتن در مسیرهای انتقال انرژی و داشتن منابع طبیعی، مزیت‌های گسترده‌ای برای گسترش روابط و همکاری‌ها با کشورهای همسایه در اختیار ایران قرار می‌دهد. قرارگیری همزمان در پنج زیرسیستم منطقه‌ای خلیج فارس، غرب آسیا، آسیای مرکزی، قفقاز و شبه‌قاره هند، محیط راهبردی حساس و ممتازی را ایجاد می‌کند که بهره‌گیری از مزایای آن، نیازمند تصمیم‌گیری منطقی و ایجاد شبکه‌ای از روابط رسمی و غیررسمی است.

علاوه بر این، همگونی‌های فرهنگی، زبانی و دینی ایران با برخی از کشورهای همسایه، موجب شکل‌گیری پیوندهای عمیق تاریخی و فرهنگی شده است، به‌گونه‌ای که از رهگذر تعاملات میان‌فرهنگی با اقوام مختلف ساکن در حاشیه جنوبی خلیج فارس، قفقاز، آسیای مرکزی، پاکستان و کشورهای همسایه غربی یعنی عراق و ترکیه، منطقه‌ای راهبردی به‌وجود آمده که نشان‌دهنده امکانات بالقوه و بالفعل برای گسترش همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه منطقه‌ای و جهانی است. برخورداری از تاریخ و تمدنی کهن، وجود آثار ارزشمند فرهنگی و دینی در کشور و قابلیت صدور محصولات و ایده‌های فرهنگی، به ایران جایگاه ویژه‌ای برای نفوذ فرهنگی و تمدنی در جهان اسلام بخشیده است. هویت، فرهنگ، تاریخ و تمدن مشترک ایران با برخی کشورهای همجوار می‌تواند مسیر همگرایی و گسترش همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه را برای مواجهه با یکجانبه‌گرایی آمریکا هموار کند.

گفتنی است بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و مزایای ژئوپلیتیک، ژئوکالچر، ژئواکونومیک و ژئواستراتژیک برای گسترش همکاری‌های منطقه‌ای میان کشورهای همجوار، نیازمند اتخاذ سیاست منطقه‌گرایی فرهنگی است. تمرکز بر منطقه‌گرایی فرهنگی، به معنای تأکید هوشمندانه بر تاریخ مشترک، ادبیات مشترک، زبان مشترک، فرهنگ مشترک، دین مشترک و حتی تجربیات مشترک با توجه به نوع ویژگی‌های کشورهای همسایه است. این رویکرد می‌تواند زمینه گسترش تعامل و همکاری با کشورهای منطقه را فراهم کند. پیامد چنین سیاستی، فرصت کنشگری فعال ایران را در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی فراهم می‌کند و در عین حال، نقش قدرت‌های بزرگ و فرامنطقه‌ای را در معادلات منطقه‌ای کاهش می‌دهد. بنابراین، در چنین محیط راهبردی‌ای، تقویت و گسترش همکاری‌های منطقه‌ای برای ایران، نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

■ **فرصت‌ها و مزایای همکاری‌های منطقه‌ای برای مقابله با یکجانبه‌گرایی امریکا**

با توجه به ظرفیت‌ها و پیوندهای مشترک فرهنگی، اقتصادی و سیاسی که در بالا به آنها اشاره شد، پیگیری همکاری‌های منطقه‌ای می‌تواند نتایج و آثار مثبتی برای ایران داشته باشد؛ ازجمله: تقویت توانمندی‌های ایران برای مواجهه با یکجانبه‌گرایی امریکا. درواقع، با توجه به ویژگی‌های محیط راهبردی ایران و سیاست خصمانه ایالات متحده در قبال کشورهای مستقل، گسترش همکاری‌های منطقه‌ای، مهم‌ترین راهبرد تضمین‌کننده استقلال و منافع ملی محسوب می‌شود. مهم‌ترین فرصت‌ها و مزایای همکاری‌های منطقه‌ای برای مقابله با یکجانبه‌گرایی امریکا عبارت‌اند از:

۱. ارتقای منزلت منطقه‌ای: کشورهایی در مناطق جغرافیایی بر فرایندها، تصمیمات و اقدامات جمعی و نیز دیگر کشورها و اقدامات و کنش آنها اثر می‌گذارند که از وزن ژئوپلیتیکی و به‌تبع آن، منزلتی برتر در میان سایر اعضای منطقه برخوردار باشند. این کشورها همچنین در سازه‌های منطقه‌ای خود، فرایندها، تصمیمات و اقدامات جمعی را تحت تأثیر قرار می‌دهند و از دیگر کشورها نیز متأثر می‌شوند.

امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران به دلیل ژئوپلیتیک این کشور، ازجمله واقع شدن در میان بحران‌های منطقه‌ای افغانستان، عراق، سوریه و نیز همسایگی با کانون‌های بحران خلیج فارس، آسیای مرکزی و قفقاز جنوبی، با موضوعات و مسائل امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی درهم تنیده شده است. موقعیت جغرافیایی، وسعت، ظرفیت اقتصادی و توان نظامی ایران این امکان را فراهم می‌کند تا در تعدادی از تشکل‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای حوزه خلیج فارس، آسیای مرکزی و دریای خزر نقش‌های محوری یا رهبری ایفا کند. حضور فعال ایران در مناطق جغرافیایی و گسترش همکاری‌های منطقه‌ای، این امکان را برای ایران فراهم می‌کند که با استفاده از پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های کشورها، منزلت منطقه‌ای خود را ارتقا دهد و حمایت کشورهای منطقه‌ای را در عرصه بین‌المللی به‌منظور ایجاد توازن در برابر سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه امریکا به‌دست آورد. علاوه بر این، گسترش همکاری‌های منطقه‌ای موجب ارتقای نفوذ منطقه‌ای ایران در محیط امنیتی خود می‌شود، تهدیدهای امنیتی را کاهش می‌دهد و می‌تواند منابع لازم را برای توسعه ایران فراهم کند.

۲. مزایای امنیتی: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های متمایزکننده محیط امنیتی جمهوری اسلامی ایران، بحران‌خیزی و مداخله قدرت‌های فرامنطقه‌ای در معادلات منطقه با توجیه مدیریت و حل‌وفصل منازعات و بحران‌ها است. در این محیط امنیتی بحران‌خیز و نفوذپذیر، ایران باید به‌طور همزمان، راهبرد موازنه‌سازی درونی و بیرونی را دنبال کند. راهبرد موازنه‌سازی درونی بر تقویت قابلیت‌های نظامی - اقتصادی با اتکا به ظرفیت‌ها و توانمندی‌های درونی دلالت دارد؛ اما راهبرد موازنه‌سازی بیرونی، گسترش روابط با دولت‌ها و پیگیری اتحاد و ائتلاف با سایر کنشگران را هدف قرار می‌دهد. در همین راستا، تقویت و گسترش همکاری‌های منطقه‌ای با کشورهای همجوار می‌تواند فرایندهای همکاری‌جویانه، چندجانبه و مشارکت‌آمیز را برای امنیت‌سازی شکل دهد. به‌عبارت دیگر، در چنین بستری، زمینه‌های لازم برای طرح تمامی موضوعات بحران‌ساز منطقه‌ای فراهم می‌شود و دولت‌ها می‌توانند با تبادل اطلاعات مورد نیاز، بدبینی و ادراکات تهدیدآمیز نسبت به یکدیگر را کاهش دهند. در محیطی که دولت‌ها به نیات یکدیگر بدبین نباشند و امکان همکاری و تعامل در موضوعات سیاسی و امنیتی وجود داشته باشد، قدرت‌های فرامنطقه‌ای امکان نفوذ و پیگیری سیاست یکجانبه‌گرایی را نخواهند داشت؛ به‌ویژه در شرایط فعلی که الگوی توزیع قدرت در نظام بین‌الملل مبتنی بر ساختار چندقطبی است، شکل‌گیری الگوهای امنیت مشارکتی در میان دولت‌های منطقه، برتری استراتژیک دولت‌ها را برای تغییر موازنه و معادله قدرت منطقه‌ای افزایش می‌دهد.

۳. شکل‌گیری امنیت مشارکتی: شکل‌گیری الگوهای امنیت مشارکتی نیازمند اعتمادسازی منطقه‌ای است. فرایندهای اعتمادساز بر پذیرش جایگاه و موقعیت منطقه‌ای دولت‌های منطقه، پرهیز از اقدامات یکجانبه و تمایل محدود برای به‌کارگیری ابزارهای نظامی در پیگیری اهداف سیاست خارجی تأکید دارد. به عبارت دیگر، به واسطه فرایندهای اعتمادساز، زمینه‌های جدال سیاسی کنشگران منطقه‌ای از بین می‌رود، مطلوبیت‌های همکاری و همگرایی منطقه‌ای تقویت می‌شود و از همه مهم‌تر اینکه، از اعتبار و تأثیر رویکرد مداخله‌جویی و سیاست یکجانبه‌گرایی

> یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های متمایزکننده محیط امنیتی جمهوری اسلامی ایران، بحران‌خیزی و مداخله قدرت‌های فرامنطقه‌ای در معادلات منطقه با توجیه مدیریت و حل‌وفصل منازعات و بحران‌ها است. در این محیط امنیتی بحران‌خیز و نفوذپذیر، ایران باید به‌طور همزمان، راهبرد موازنه‌سازی درونی و بیرونی را دنبال کند. راهبرد موازنه‌سازی درونی بر تقویت قابلیت‌های نظامی - اقتصادی با اتکا به ظرفیت‌ها و توانمندی‌های درونی دلالت دارد؛ اما راهبرد موازنه‌سازی بیرونی، گسترش روابط با دولت‌ها و پیگیری اتحاد و ائتلاف با سایر کنشگران را هدف قرار می‌دهد

قدرت‌های فرامنطقه‌ای در معادلات منطقه‌ای کاسته می‌شود. درواقع، بهره‌گیری از الگوی تحرک دیپلماتیک می‌تواند زمینه نزدیک‌سازی قالب‌های هنجاری و رویکردهای ادراکی مختلف در ارتباط با موضوعات امنیتی را فراهم کند؛ به همین علت است که دیپلماسی در محیط بحران، عامل تغییر ادراکات برای نیل به اهداف و سیاست‌های مشترک تلقی می‌شود. تحت تأثیر دیپلماسی، شرایط سیاسی و ادراکی برای سازماندهی نهادهای منطقه‌ای فراهم می‌شود؛ نهادهایی که نه‌تنها برای حل‌وفصل اختلاف‌ها ایجاد می‌شوند، بلکه قادر خواهند بود سطح جدیدی از همکاری‌های درون‌منطقه‌ای را به موازات فعالیت‌های بین‌المللی سازماندهی کنند. تداوم فعالیت چنین نهادهایی می‌تواند زمینه‌ساز تنظیم قاعده رفتاری غیرتبعیض‌آمیز باشد و از سوی دیگر، زمینه‌های مشارکت طیف گسترده‌تری از بازیگران را برای نیل به منافع، امنیت، ثبات و موازنه در حوزه منطقه‌ای فراهم کند.

۴. امکان موازنه‌سازی نرم در مقابل یکجانبه‌گرایی امریکا: موازنه نرم مجموعه کنش‌هایی است که از ابزارهای غیرنظامی برای به تأخیر انداختن، ناکام کردن و همچنین تضعیف سیاست‌های تهاجمی و یکجانبه رقیب یا دشمن بهره می‌برد. درواقع، موازنه نرم، مجموعه‌ای از اقدامات دولت‌های ضعیف‌تر است که به شکل مستقیم برتری نظامی قدرت برتر را به‌چالش نمی‌طلبند، بلکه به‌گونه‌ای غیرمستقیم با خنثی‌سازی مقاصد، به تأخیر انداختن اقدامات، افزایش هزینه‌ها و تحلیل بردن توان، هدف مهار قدرت برتر را دنبال می‌کنند.

در همین چهارچوب، عضویت ایران در سازمان شانگهای را می‌توان اقدامی موازنه‌بخش در واکنش به یکجانبه‌گرایی ایالات متحده دانست. بهبود و تقویت روابط با روسیه و چین به‌عنوان دو عضو دائم شورای امنیت که از حق وتو برخوردارند، می‌تواند هزینه‌های سیاسی و اقتصادی اقدامات یکجانبه امریکا در مقابل ایران را افزایش دهد. با گسترش همکاری‌های اقتصادی انحصاری با روسیه و چین، فشارهای ناشی از تحریم‌های یکجانبه امریکا ضعیف و ظرفیت‌های نوینی برای دسترسی ایران به بازارهای مصرف روسیه، چین و کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز فراهم می‌شود. درواقع، سازمان همکاری شانگهای، انعکاسی از افزایش همکاری‌های امنیتی روسیه و چین و تبلور عینی مقابله با یکجانبه‌گرایی امریکا است.

۵. به چالش کشیدن ساختار سنتی قدرت در منطقه: ایران از طریق گسترش همکاری‌های امنیتی با سایر قدرت‌های منطقه و فرامنطقه می‌تواند باور و اعتماد به برتری امریکا در منطقه را به چالش بکشد و مفهوم مقاومت و تجدیدنظرطلبی را به عنوان یک هنجار عمومی و مورد قبول همه دولت‌های منطقه، وارد سیاست منطقه غرب آسیا کند. شاید بتوان گفت همکاری ایران و روسیه در بحران سوریه، نمودی از تضعیف نقش مسلط امریکا در معادلات منطقه‌ای است.

ایران و روسیه پس از ورود نظامی به سوریه توانسته‌اند موازنه و ساختار سنتی قدرت در منطقه را که با محوریت امریکا برساخته شده بود به چالش بکشند و روندی خارج از کنترل امریکا را تثبیت کنند. مسکو با تلاش برای ائتلاف‌سازی جدید در منطقه ازطریق ایجاد محوری گسترده با مشارکت کشورهایی هم‌منافع (از جمله ایران) درصدد اثرگذاری بلندمدت بر ساخت قدرت در خاورمیانه است. ایران نیز که به‌دنبال تقویت موقعیت خود و تبدیل شدن به قدرت اول منطقه است و منابع و توان خود را برای تحقق این هدف و مقابله با فشار حداکثری امریکا ناکافی می‌داند، ائتلاف با روسیه را گزینه‌ای مؤثر برای تقویت قدرت خود دانسته است. همچنان‌که روندها نشان می‌دهند همکاری ائتلافی دو کشور در سوریه در تغییر موازنه قوا در این کشور و منطقه به ضرر امریکا تأثیر دارد و نشان‌دهنده رویکرد تجدیدنظرطلبانه آنهاست. دو کشور دریافته‌اند که در بازی ژئوپلیتیکی جاری، مقاومت فعال، تنها راهکار ایجاد موازنه متعادل‌تر است. بر این اساس، تأکید ایران بر تقویت محور مقاومت در خاورمیانه، نه امری ضرورتاً ایدئولوژیک، بلکه تلاشی ژئوپلیتیک برای ایجاد موازنه مثبت و ثبات در منطقه است.

■ **نتیجه‌گیری**

همکاری‌های منطقه‌ای به‌عنوان یک واکنش هم‌افزا می‌توانند توان دولت‌ها را برای مقابله با یکجانبه‌گرایی امریکا افزایش دهند؛ درواقع، کشورهای مناطق مختلف می‌توانند به منظور حفظ منافع خود و افزایش توان مقاومتی خود در مقابل سیاست‌های یکجانبه امریکا، همکاری‌ها میان دولت‌ها را در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، فناورانه و فرهنگی گسترش دهند. دولت‌ها می‌توانند در قالب همکاری‌های منطقه‌ای از حقوق خویش حفاظت، و امنیت سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی خود را تضمین کنند و با حمایت از هویت فرهنگی خود، گفتمان یکسان‌سازی و یکپارچه‌سازی فرهنگی امریکا را به‌چالش بکشند. ارتقای سطوح تعاملات، مناسبات و همکاری‌های اقتصادی و سیاسی موجب می‌شود که سرنوشت دولت‌ها به یکدیگر گره بخورد. در چنین شرایطی، سرنوشت و منفعت مشترک موجب اقدام مشترک در مقابل سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه امریکا که در تعارض با اهداف و منافع دولت‌ها است، می‌شود.

آگهی مزایده عمومی فروش ملک مازاد
به شماره ۲-۱۴۰۱

شرکت تهیه و توزیع قطعات لوازم یدکی ایران خودرو - ایساکو درنظر دارد ملک مازاد خود را از طریق مزایده عمومی بفروش برساند.
متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی به مدت ۱۰ روز کاری جهت دریافت اسناد، بازدید و همچنین کسب اطلاعات تکمیلی مزایده به وب سایت شرکت ایساکو به نشانی www.isaco.ir بخش رسانه اقدام و جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۴۴۹۰۳۲۳۵-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

IRAN DAILY
www.newspaper.iran-daily.com
1877

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان خوزستان
نوبت دوم
شماره: ۵۵/۳۵/۱۴۰۱/۳۷۸ تاریخ: ۱۴۰۱/۹/۱۳

شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان خوزستان وابسته به وزارت جهاد کشاورزی در نظر دارد انجام عملیات حمل و تخلیه مقدار ۳۰۰ هزار تن کود شیمیایی و خاک فسفات از مبدأ اسکله بندرامام خمینی (۲۰۰ هزار تن) و مجتمع پتروشیمی رازی (۱۰۰ هزار تن) به کلیه نقاط سراسر کشور از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از «دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد و...» در بستر سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۱- شماره فراخوان و تاریخ انتشار آگهی مناقصه در سامانه: ۲۰۰۰۵۶۲۴۰۰۰۰۱ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۳
۲- نام و نشانی مناقصه‌گزار: شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان خوزستان به آدرس: اهواز - بلوار گلستان- نبش خیابان ۲۲ بهمن- شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان خوزستان
۳- هزینه خرید اسناد مناقصه: مبلغ ۵۰۰ / ۵۰۰ ریال می‌باشد که از درگاه بانکی موجود در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت انجام می‌گیرد.
۴- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سامانه: از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۳ لغایت ساعت ۱۸ روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۷
۵- آخرین مهلت ارائه پاکت‌های پیشنهادی: بارگذاری در سامانه به‌صورت PDF: تا ساعت ۱۸ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۷
- لازم به ذکر است پیشنهادات ارسالی باید حداقل ۴۵ روز از تاریخ آخرین روز تسلیم پیشنهادها اعتبار داشته باشند.
۶- تاریخ گشایش پیشنهادها روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۸ ساعت ۱۰
۷- میزان و نوع تضمین فرآیند اجرای کار: مبلغ پنجاه میلیارد و پانصد میلیون و چهارصد هزار ریال (۵۰۰ / ۴۰۰ / ۵۰۰ / ۵۰) ریال که به دو صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا پرداخت نقدی (فیش واریزی) به‌حساب شبای شماره IR ۲۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۹۷۰۴۰۰۵۷۹۱ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به‌نام خزانه‌داری کل از طریق دستور پرداخت ساتنا یا پایا با شناسه واریز ۳۹۵۰۱۳۹۷۵۷۲۶۳۵۰۰۶۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۶ قابل ارائه می‌باشد.
۸- آدرس و زمان تحویل اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع (الف) علاوه بر بارگذاری در سامانه، می‌بایستی به‌صورت فیزیکی و در پاکت در بسته و ممهور حداکثر تا قبل از ساعت بازگشایی پاکات به دبیرخانه کمیسیون معاملات مناقصه‌گزار در آدرس فوق‌الذکر تحویل و رسید دریافت شود.

ضمناً جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید ضمن تماس با شماره تلفن ۳۳۳۴۵۷۰۴-۰۶۱ به آدرس اینترنتی شرکت www.assc.ir و آدرس پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir نیز مراجعه فرمایید.
شماره تماس پشتیبانی سامانه ۱۴۵۶ (تماس با دفتر ثبت‌نام در سامانه اداره کل صنعت، معدن و تجارت استان خوزستان به‌شماره ۳۴۴۳۱۰۸۳-۰۶۱

روابط عمومی شرکت خدمات حمایتی کشاورزی استان خوزستان
۱۴۲۱۲۵۳